

Bacz, abyś wypełnił posługiwanie, które otrzymałeś w Panu - Kol. 4:17

Chciałbym pochylić się nad powyższymi słowami apostoła Pawła napisanymi do Archippa, brata ze zboru w Kolosach. Choć były one skierowane do konkretnej jednostki, uważam, że każdy z oddanych Panu Bogu na służbę, może odnosić je bezpośrednio do siebie. Za chwilę spróbujemy sobie to udowodnić.

Słowo Boże uczy nas, że każdy kto pragnie służyć Panu, otrzymuje dar z łaski, by nim szafować, tak aby nie został zakopany, lecz aby przyniósł zysk, temu od którego dar otrzymaliśmy – *Będzie bowiem tak jak z człowiekiem, który odjeżdżając, przywołał swoje sługi i przekazał im swój majątek. I dał jednemu pięć talentów, a drugiemu dwa, a trzeciemu jeden, każdemu według jego zdolności, i odjechał* – Mat. 25:14-15. W wersecie 15 ważne podkreślenia są słowa „każdemu”, każdemu został przekazany dar ku służbie. Jednemu większy w postaci pięciu talentów, innemu jeden, sprawiedliwie, według zdolności, możliwości jego wykorzystania. Dlatego tak ważne jest, aby każdy oddany Bogu, znalazł, odkrył, zrozumiał swój talent, czyli dar z łaski Pana, by nim służyć jedni drugim:

Wszystko to zaś sprawia jeden i ten sam Duch, rozdzielając każdemu poszczególnie, jak chce – 1 Kor. 12:11.

Jak bowiem w jednym ciele wiele mamy członków, a nie wszystkie członki tę samą czynność wykonują (...) A mamy różne dary według udzielonej nam łaski; jeśli dar prorokowania, to niech będzie używany stosownie do wiary; Jeśli posługiwanie, to w usługiwaniu; jeśli kto naucza, to w nauczaniu; Jeśli kto napomina, to w napominaniu; jeśli kto obdarowuje, to w szczerości; kto jest przełożony, niech okaże gorliwość; kto okazuje miłosierdzie, niech to czyni z radością – Rzym. 12:4, 6-8.

Apostoł Paweł podaje za przykład ludzkie ciało, które jest skomplikowaną konstrukcją posiadającą ogromną ilość konkretnych elementów, spełniających określoną przez Pana Boga funkcję. Przykład ciała ludzkiego posłużył za przykład Ciała Chrystusowego, które składa się z konkretnych elementów, jednostek, poświęconych Bogu ludzi, którzy otrzymali dary do używania, przynoszenia zysków, jak to wspomina przypowieść o talentach. *A różne są dary łaski, lecz Duch ten sam* – 1 Kor. 12:4. Dlatego tak ważne jest, by odczytać słowa

apostoła Pawła wypowiedziane do Archippa, bezpośrednio do siebie: „bracie”, „siostro” – *bacz abyś wypełnił/a posługiwanie, które otrzymałeś/aś w Panu.*

Usługujcie drugim tym darem łaski, jaki każdy otrzymał, jako dobrzy szafarze rozlicznej łaski Bożej – 1 Piotra 4:10.

Wróćmy do słów Kol. 4:17. Słowa Apostoła zapisane w tym wersecie można odczytać jako przestroga czy przypomnienie.

1) Bacz – czyli uważaj, dopilnuj, strzeż, ponieważ zaniedbując otrzymany dar, możesz okazać się sługą nieużytecznym, który zmarnował otrzymany dar.

2) Wypełnił – uczynić coś pełnym. Niech twoja posługa nie będzie częściowa, wtedy tylko kiedy przyjdzie Ci ochota, lecz ta posługa niech będzie pełna, czyli codzienna.

3) Posługiwanie – posługiwać komuś to służyć, czyli być sługą o czym wspomina apostoł Paweł w 1 Kor. 4:1 – *Tak niechaj każdy myśli o nas jako o sługach Chrystusowych i o szafarzach tajemnic Bożych.*

4) W Panu – konkretna służba w ciele Chrystusa, w Panu. Pan sprawia ten dar, że możesz usługiwać braterstwu.

Przykłady biblijne

Z przykładów Starego Testamentu możemy wymienić:

- Józefa, który posługiwał podczaszemu i piekarczowi (1 Mojż. 40:4),
- Elizeusza który posługiwał Eliaszowi (2 Król. 3:11),
- lewitów, którzy posługiwali w przybytku (1 Kron. 6:33).

Natomiast wymieniając przykłady Nowego Testamentu, chciałbym zacząć od znamienego przykładu posługi:

- Marta, siostra Łazarza, z otwartym sercem usługiwała tym, co miała i tym, co umiała (Łuk. 10:39-40). Taka praca kojarzy się ze służbą siostr na konwencjach czy kursach w przygotowywaniu posiłków.

- Teściowa Piotra (Mat. 8:14-15). Napisane jest prosto, że teściowa Piotra po ustąpieniu gorączki zabrała się do swojej pracy, służby innym.
- Jezus: *Albowiem Syn Człowieczy nie przyszedł, aby mu służyło, lecz aby służyć i oddać swe życie na okup za wielu* – Mar. 10:45.
- Ap. Paweł: *A teraz idę do Jerozolimy z posługą dla świętych (...) Bym został wyrwany z rąk niewierzących w Judei i by posługa moja dla Jerozolimy została dobrze przyjęta przez świętych* – Rzym. 15:25,31
- Józef z Arymatei – wykorzystał okazję, aby usłużyć tym, co posiadał, namaścił ciało Pana Jezusa i złożył w swoim grobie.
- Niewiasty służące Jezusowi (Mar. 15:40-41). Możemy się zastanawiać, jak one służyły? *I kilka kobiet, które On uleczył od złych duchów i od chorób, Maria zwana Magdaleną, z której wyszło siedem demonów i Joanna, żona Chuzy, zarządcy dóbr Heroda, i Zuzanna, i wiele innych, które służyły im majątkościami swymi* – Łuk. 8:2-3. My tak jak one, nie zamykamy serc, lecz służymy jak one.
- Bracia służący ap. Pawłowi: *I rozkazał setnikowi strzec go, lecz okazywać względy i nie bronić nikomu z jego przyjaciół posługiwać mu* – Dzieje Ap. 24:23. Poprzez troskę o innych, odwiedzanie, podanie kubka z wodą, możemy być posłańcami Bożymi.

Analizując własne postępowanie w tym aspekcie, możemy zadawać sobie pytania: kto potrzebowałby mojej pomocy? A jeśli już dostrzegliśmy taką osobę, to jak takiej pomocy udzielić? Upatrujemy okazji, obserwujemy, wychodzimy z inicjatywą. Czasem ktoś może potrzebować wsparcia, aby udać się na kurs, na konwencję

czy młodzieżowe. Wiemy także, że daleko, w różnych zakątkach świata są bracia, którzy także mogą potrzebować naszego wsparcia, nie tylko finansowego, ale naszych modlitw, myśli, może kilku słów napisanych do dalekiego zboru, czy połączenia się z konwencją przez zoom, aby tych braterstwa zobaczyć, poznać i porozmawiać. Jednak najlepiej zacząć od spojrzenia najbliższej, bo być może ktoś w naszym zborze potrzebuje jakiejś posługi: modlitwy, odwiedzin, rozmowy (choćby telefonicznej) czy wsparcia materialnego.

Albowiem taknąłem, a daliście mi jeść, pragnąłem, a daliście mi pić, byłem przychodniem, a przyjęliście mnie. Byłem nagi, a przyodzialiście mnie, byłem chory, a odwiedzaliście mnie, byłem w więzieniu, a przychodziliście do mnie (...) A król, odpowiadając, powie im: Zaprawdę powiadam wam, cokolwiek uczyniliście jednemu z tych najmniejszych moich braci, mnie uczyniliście – Mat. 25:35-36, 40. Takie uczynki wykonane bratu, siostrze, naszemu bliźniemu, nie zostaną zapomniane. Warto ich upatrywać, ponieważ życie uczy nas, że okazje bezpowrotnie mijają, gdy bliskie nam osoby kończą swoje życie.

Apostoł Paweł słowami skierowanymi do Archippa, przestrzega nas i jednocześnie zachęca do pracy: *Bacz, [bracie, siostro] abyś wypełnił – co zacząłeś, to dokończ. A Jezus rzekł do niego: Żaden, który przyłoży rękę do pług i ogląda się wstecz, nie nadaje się do Królestwa Bożego* – Łuk. 9:62.

Posługiwanie to służba uczynkami, dlatego powtórzmy za apostołem:

I baczmy jedni na drugich w celu pobudzenia się do miłości i dobrych uczynków – Hebr.10:24.

Tudryn Tomasz